

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Bestuursrecht

zaaknummer: SGR 23/6696

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 7 juni 2024 in de zaak tussen

B. Coret, uit Gouda, eiser

en

de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, verweerder
(gemachtigden: mr. I. Erdogan, mr. A. Aydogdu en mr. L. Gotink).

Inleiding

1. In deze uitspraak beoordeelt de rechtbank het beroep van eiser tegen het besluit van 13 september 2023 op het verzoek van eiser op grond van de Wet hergebruik overheidsinformatie (Who).

1.1. Bij besluit van 31 januari 2023 (het primaire besluit) heeft verweerder dit verzoek afgewezen. Bij besluit van 13 september 2023 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eiser tegen het primaire besluit ongegrond verklaard.

1.2. Verweerder heeft op het beroep van eiser gereageerd met een verweerschrift.

1.3. De rechtbank heeft het beroep op de zitting van 25 april 2024 behandeld. Daarbij waren aanwezig eiser, mr. N. Schreuder, als getuige, en de gemachtigden van verweerder.

Beoordeling door de rechtbank

Waar gaat deze zaak over?

2. Eiser heeft verzocht om de geïndexeerde informatie (hierna: de index) van de gedigitaliseerde persoonskaarten van personen die tussen 1938 en 1994 zijn overleden. Eiser wil dat deze dataset openbaar is, zodat de informatie kan worden hergebruikt. Het gaat eiser niet om de persoonskaarten, maar om de index.

Wat heeft verweerder besloten?

3. Verweerder heeft dit verzoek afgewezen, omdat de Who niet van toepassing is op informatie die niet openbaar is op grond van deze wet.¹ Dit besluit is in bezwaar gehandhaafd. De persoonsgegevens en de hiervan afgeleide index zijn gegevens die niet

¹ Op grond van artikel 3, vijfde lid, van de Who in samenhang met artikel 2, eerste lid, onder a, van de Who.

openbaar zijn. De Wet Brp² en de onderliggende regelgeving verzetten zich tegen openbaarmaking van deze informatie op grond van de Who.

3.1. Verweerder heeft toegelicht dat de persoonskaarten waarvan de geïndexeerde informatie afkomstig is, onderdeel uitmaken van het centraal archief van overledenen (hierna: het archief). Dit archief bevat alle persoonskaarten van personen die tussen 1938 en 1 oktober 1994 zijn overleden. Verweerder draagt verantwoordelijkheid voor de verwerking van persoonsgegevens in het archief.³ Het Centraal Bureau voor Genealogie (CBG) beheert dit archief namens verweerder. Deze persoonskaarten zijn recentelijk gedigitaliseerd. Op basis hiervan is een index samengesteld zodat deze gedigitaliseerde persoonskaarten voor de dienstverleners beter doorzoekbaar zijn. Deze index bevat de volledige naam van de hoofdpersoon van de kaart (de overledene), de geboortedatum, geboorteplaats, en het geboorteland.

3.2. Het doel van het archief is het verstrekken van gegevens ten behoeve van ambtelijk, wetenschappelijk en historisch onderzoek. Onder historisch onderzoek wordt in ieder geval verstaan genealogisch onderzoek.

Wat vindt eiser in beroep?

4. Eiser voert aan dat de index geen persoonsgegevens bevat en daarom niet onder de Wet Brp valt. Deze wet is niet van toepassing omdat de index geen onderdeel uitmaakt van de bevolkingsregistratie en het gegevens van overledenen betreft. De persoonskaarten zijn ten onrechte nog niet overgedragen aan het Nationaal Archief.⁴ De index bevat alleen gegevens van overledenen en kan daarom op grond van artikel 4.1. van de Woo openbaar worden gemaakt. Eiser meent dat de persoonlijke levenssfeer van eventuele nabestaanden niet wordt geschaad als een persoonskaart van een overleden persoon met geboortedatum en plaats wordt verstrekt. De Wet Brp⁵ biedt ruimte om de index te verstrekken.

Wat is het oordeel van de rechtbank?

5. Verweerder heeft in zijn besluitvorming toegelicht dat de Woo⁶ een rol speelt bij de beoordeling van een verzoek op grond van de Who. Op grond van artikel 2, eerste lid, onder a. van de Who is de wet niet van toepassing op informatie die niet openbaar is op grond van de Wet. De weigeringsgronden van de Woo zijn relevant bij de beoordeling van wat uiteindelijk openbaar wordt gemaakt en voor hergebruik ter beschikking wordt gesteld.

5.1. Met een Who-verzoek kan niet worden bewerkstelligd dat iets openbaar wordt gemaakt. Dit volgt uit de Memorie van Toelichting bij de Wet implementatie open data richtlijn⁷: *Volledigheidshalve zij nog opgemerkt dat een verzoek om hergebruik niet kan dienen om toegang tot informatie te krijgen die niet openbaar is. De Wet hergebruik van overheidsinformatie ziet nadrukkelijk niet op de openbaarmaking van informatie.*

² Wet basisregistratie personen.

³ Op grond van artikel 4.7, tweede lid, van de Wet Brp.

⁴ Zie artikel 4.18 van de Wet Brp en artikel 12 van de Archiefwet.

⁵ Artikelen 3.13 en 3.14 van de Wet Brp.

⁶ Wet open overheid.

⁷ Tweede Kamer, vergaderjaar 2022–2023, 36 382, nr. 3.

5.2. Niet in geschil is dat de informatie waar eiser om vraagt, de index, niet eerder openbaar is gemaakt. Deze informatie komt daarom niet voor hergebruik in aanmerking tenzij deze informatie openbaar zou moeten worden gemaakt op grond van de Woo. Verweerder heeft daarom terecht beoordeeld of deze informatie op basis van de Woo openbaar diende te worden gemaakt.

5.3. Naar het oordeel van de rechtbank stelt verweerder zich terecht op het standpunt dat ook onder de Woo de index niet openbaar zal worden gemaakt. Artikel 8.8 van de Woo bepaalt namelijk dat bepaalde regelingen buiten de Woo vallen. In bijlage 2 van de Woo is opgenomen dat de Woo niet van toepassing is op paragraaf 4.2.1 van de Wet BRP. Artikel 4.7 van de Wet BRP ziet op het archief en maakt deel uit van voornoemde paragraaf. Het betoog van eiser dat de index op grond van artikel 4.1. van de Woo openbaar gemaakt kan worden volgt de rechtbank daarom niet.

5.4. De rechtbank volgt eiser niet in zijn betoog dat de Wet Brp niet van toepassing is, omdat de index geen persoonsgegevens bevat. Verweerder heeft voldoende toegelicht dat de index dezelfde persoonsgegevens bevat als de persoonskaarten. Dit maakt dat de Wet Brp en de onderliggende regelgeving van toepassing zijn op deze gegevens.

5.5. Zoals verweerder in zijn besluitvorming heeft toegelicht kent het archief op grond van de regeling Brp een vast verstrekkingenregime, waarbij verweerder ervoor zorg moet dragen dat onbevoegden geen toegang hebben tot dit archief.⁸ Gegevens uit het archief kunnen alleen aan een derde worden verstrekt wanneer deze bij de verstrekking een gerechtvaardigd belang heeft en voor zover de persoonlijke levenssfeer daardoor niet onevenredig wordt geschaad.⁹ Het is niet mogelijk om bepaalde gegevens uit het archief door een kopie of anderszins te onttrekken aan dit verstrekkingenregime. Een derde dient dus een belang te stellen alvorens gegevens uit het archief aan hem kunnen worden verstrekt. Het stellen van een algemeen belang bij volledige openbaarmaking van de index is niet voldoende. Dit heeft tot gevolg dat eiser geen gerechtvaardigd belang heeft aangetoond.

5.6. Hoewel de rechtbank begrijpt dat het voor eiser omslachtig is, kan hij een individueel verzoek doen voor persoonsgegevens van maximaal 17 personen, waarbij hij een gerechtvaardigd belang aantoont. Dit kan hij doen door de namen te geven van wie de kaart wordt opgevraagd in het kader van bijvoorbeeld genealogisch onderzoek.

6. Aan het betoog van eiser dat de persoonlijke levenssfeer van eventuele nabestaanden niet wordt geschaad als de index openbaar wordt gemaakt, gaat de rechtbank voorbij. De vraag of de AVG¹⁰ zich verzet tegen openbaarmaking van de index is immers niet aan de orde, omdat het verstrekkingenregime van de Wet Bpr en de onderliggende regelgeving zich al tegen openbaarmaking verzet.

7. De rechtbank gaat eveneens voorbij aan het betoog van eiser dat de persoonskaarten ten onrechte niet zijn overgedragen aan het Nationaal Archief, nu de kern van de zaak ziet op de vraag of de index wel of niet verstrekt moet worden.

⁸ Artikel 28 van de Regeling Brp.

⁹ Artikel 30 van de regeling Brp.

¹⁰ Algemene Verordening Gegevensbescherming.

Conclusie en gevolgen

8. Het beroep is ongegrond. Dat betekent dat eiser geen gelijk krijgt. Eiser krijgt daarom het griffierecht niet terug. Hij krijgt ook geen vergoeding van zijn proceskosten.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.D. Gunster, rechter, in aanwezigheid van mr. J.R. van Veen, griffier. De beslissing is uitgesproken in het openbaar op 7 juni 2024.

griffier

rechter

Een afschrift van deze uitspraak is verzonden aan partijen op:

18 JUN 2024

Informatie over hoger beroep

Een partij die het niet eens is met deze uitspraak, kan een hogerberoepschrift sturen naar de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State waarin wordt uitgelegd waarom deze partij het niet eens is met deze uitspraak. Het hogerberoepschrift moet worden ingediend binnen zes weken na de dag waarop deze uitspraak is verzonden. Kan de indiener de behandeling van het hoger beroep niet afwachten, omdat de zaak spoed heeft, dan kan de indiener de voorzieningenrechter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vragen om een voorlopige voorziening (een tijdelijke maatregel) te treffen.